

Mikaela Wilkins
(temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u SAD-u.

»Božje sam dijete ja«, Cameron je pjevao s drugom djecom Male škole. Cameron je imao problema sa sluhom, no volio je pjevati. A oni će uskoro pjevati u programu Male škole. Bio je udaljen samo mjesec dana!

Kad je vrijeme za pjevanje završilo, sestra Jones objavila je: »Naša pijanistica Male škole uskoro će se preseliti. Voljeli bismo da netko od vas svira klavir za program Male škole. Bi li itko od vas htio svirati jednu ili dvije pjesme?«

Cameron je dignuo svoju ruku. Želio je pomoći s programom.

CAMERON svirač klavira

*Cameron nije
znao kako
svirati, no htio
je pomoći.*

Sestra Jones zapisala je imena djece koja su htjela pomoći. »Emma. Ben. I Cameron!« »Nisam znala da možeš svirati.« Nasmiješila se.

Cameron nikada prije nije uzeo satove poduke, no volio je smišljati pjesme na klaviru u kući svoje bake.

»Još nisam baš dobar«, rekao je. »Ali mislim da mogu postati ako vježbam!«

»Hvala što si voljan služiti«, rekla je sestra Jones. Dala je svakom djetetu dvije pjesme za svirati.

Cameron je poželio potrčati niz hodnik. Oduvijek je želio učiti, a sada će to i učiniti!

»Izgledaš uzbuđeno! Je li se nešto dogodilo u Maloj školi?« Upitala je mama kad su sjeli u auto nakon crkve.

Cameron se samo nasmijao. »Svirat ću klavir za program Male škole!«

»Volim što želiš pomoći«, rekla je mama. »Ali ne znaš svirati klavir dovoljno dobro da bi to mogao.«

Cameron je sjeo uspravno. »Mogu naučiti. Vježbat ću jako naporno! Mogu koristiti bakin klavir.«

»Onda je bolje da krenemo!«, rekla je mama.

Mama je pomogla Cameronu pronaći učitelja klavira. Učitelj mu je pokazao jednostavne načine sviranja pjesama »Ja želim jednog dana u sveti poći hram« i »Crkva Isusa Krista«.

Cameron je vježbao u bakinom domu što je češće mogao. Opetovano je vježbao svaki red pjesama. Napravio je mnogo grešaka, no nastavio je pokušavati i nastavio svirati. Naposljetku je mogao svirati obje pjesme.

Ubrzo je bilo vrijeme za program Male škole. »Kako se osjećaš?«, upitala je mama.

Cameron je prigrlio svoju knjigu klavira blizu svojih prsa. »Nervozan. Ali i ushićen.«

Kada je bio njegov red da svira, ruke su mu se malo tresle. *Nebeski Oče, molim te pomози mi*, molio se u sebi. Duboko je udahnuo. Zatim je svirao najbolje što je mogao. Druga su djeca pjevala.

Na kraju pjesme se nasmiješio. Bilo je zabavno! Znao je da mu Duh Sveti pomaže.

Sada kada je već odsvirao jednu pjesmu, osjetio je više samopouzdanja. Započeo je drugu pjesmu.

Prsti su mu se pomicali po tipkama baš kao što je vježbao.

Ova je pjesma bila njegova omiljena. Razmišljao je o riječima dok je svirao. »Vjerujem da je Krist naš Spasitelj. Ja čast dat' ću mu.« Cameron je naporno radio kako bi naučio pjesme za program.

Možda je sviranje klavira jedan način iznošenja svojeg osvjedočenja, pomislio je Cameron.

Nakon programa, mama mu je dala veliki zagrljaj.

Koju vještinu biste željeli naučiti?

»Kako je bilo?«, upitala je.

»U početku sam bio nervozan, no bilo je zabavno!« Rekao je Cameron. Želio je nastaviti vježbati i učiti još više pjesama. ●